

Astăzi, Sâmbătă, 26 Aprilie, 2025

† Sf. Mc. Chiril, Chindeu și Tasie din Axiopolis (Cernavodă); Sf. Sfințit Mc. Vasilevs, episcopul Amasiei; Sf. Glafira

Psalmul 26

¹ Domnul este luminarea mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme? Domnul este ocrotitorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

Psalmul 26

² Când făcătorii de rele se vor apropia de mine să mă sfășie¹, ei, cei ce mă necăjesc și-mi sunt dușmani, ei au slăbit și au căzut.

Faptele Apostolilor 3

¹¹ Și ținându-se el de Petru și de Ioan, tot poporul, uimit, alerga la ei, în pridvorul numit al lui Solomon.

¹² Iar Petru, văzând aceasta, i-a răspuns poporului:² „Bărbați israeliți, de ce vă minunați de lucrul acesta?, sau de ce ne ațintiți cu

privirea, ca și cum noi cu a noastră putere sau cucernicie l-am fi făcut pe acesta să umble?

¹³ Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacob, Dumnezeuul părinților noștri L-a slăvit pe Fiul Său, Iisus, pe Care voi L-ați predat și L-ați tăgăduit în fața lui Pilat, care găsisese cu cale să-L elibereze.

¹⁴ Dar voi v-ați lepădat de Cel sfânt și drept și ați cerut să vă dăruiască un bărbat ucigaș,

¹⁵ iar pe Începătorul vieții L-ați omorât, pe Care însă Dumnezeu L-a înviat din morți și ai Cărui martori suntem noi.

¹⁶ Și prin credința în numele Lui, însuși numele Lui l-a întărit pe acesta pe care-l vedeți și-l știți; și credința în El i-a dat lui această întregire, în fața voastră, a tuturor.³

---

¹ Literal: „să-mi mănânce carnea”; metaforă probabilă pentru „a calomnia”.

² Răspuns la întrebarea ce aștepta, nerostită, pe buzele tuturor.

---

³ Puterea lui Iisus, invocat întru credință, este aceea care i-a dăruit celui suferind integritatea sănătății trupesti. Numele lui Iisus este inseparabil de Persoana Sa și lucrează cu aceeași putere (credință fundamentală în practica

Ioan 3

²² După acestea a venit Iisus cu ucenicii Săi în ținutul Iudeii și stătea acolo cu ei și boteza.

²³ Și boteza și Ioan în Enon⁴, aproape de Salim, că erau acolo ape multe; și veneau și se botezau.

²⁴ Căci Ioan încă nu fusese aruncat în temniță.

²⁵ Și între ucenicii lui Ioan și un iudeu s'a iscat o neînțelegere asupra curățirii⁵;

²⁶ și au venit la Ioan și i-au zis: „Rabbi, Acela Care era cu tine dincolo de Iordan și despre Care tu ai mărturisit, iată că botează și toți se duc la El...”.

²⁷ Ioan a răspuns, zicând: „Un om nu poate să ia nimic dacă nu i s'a dat din cer.

²⁸ Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: Nu eu sunt Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui.

²⁹ Cel ce are mireasă este mire; iar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, cu bucurie se bucură de glasul mirelui. Așadar, bucuria

isihastă).

⁴ Enon înseamnă „Izvoarele”. După tradiție, se afla pe valea Iordanului, la câțiva kilometri spre sud de Scythopolis.

⁵ Probabil despre ritualul iudaic al spălării, botezul lui Ioan și botezul lui Iisus.

aceasta a mea s'a împlinit.

³⁰ Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez.

³¹ Cel ce vine de sus este deasupra tuturor; cel ce este de pe pământ, pământesc este și ca un pământean grăiește. Cel ce vine din cer este deasupra tuturor.

³² Și ce a văzut și a auzit, aceea mărturisește, dar mărturia Lui nu o primește nimeni.

³³ Cel ce l-a primit mărturia a înțărît că adevărat este Dumnezeu.⁶

---

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Două vieți avem: trupească și duhovnicească. Duhul nostru e oarecum îngropat în trup. Atunci când, înviind prin harul lui

Dumnezeu, începe să se smulgă din amestecarea cu trupul și se arată întru curăția sa duhovnicească, el învie pe de-a-ntregul sau învie bucată cu bucată; iar atunci când se smulge cu totul din această legătură, iese ca din mormânt la viața cea înnoită și astfel duhul devine așa cum este el în sine: viu și lucrător, în vreme ce trupul grosolan e mort și nelucrător, chiar dacă și unul, și celălalt se află îmbinate în același om. Și iată taina spuselor Apostolului: „Unde e Duhul Domnului, acolo este libertate” (*II Cor.* 3, 17). Aceasta este libertatea față de stricăciunea ce împresoară duhul nostru nestricăcios sau de patimile ce strică firea noastră. Acest duh care intră în libertatea fiilor lui Dumnezeu e ca un fluture tânăr, îmbrăcat în culori atrăgătoare, ce iese lin în zbor din gogoșa sa. Iată înflorirea lui de curcubeu: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdarea, bunătatea, milostivirea, credința, blândețea, înfrânarea (*Gal.* 5, 22).

Oare această frumusețe a desăvârșirii nu e în stare să deștepte în noi râvna?⁷

---

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*